

MIETOISTENLAHDEN LINNUSTO

Turun Lintutieteellinen Yhdistys ry:n
toimeksiannosta koonnut Leo Karlson
avustajina Osmo Kivivuori ja Seppo Kujanpää

I YLEISTÄ

Mietoistenlahti (Mynämäenlahti, Mynälahti) sijaitsee Mietoisten pitäjässä, sen lounaisosassa. Lahti alkaa Laajoen suistohaarojen väliin jäävistä Iso- ja Vähä-Kääpän saarista laajentuen etelässä Saarenaukoksi ja lopulta Musta-aukoksi. Lahden pituus on noin 4 km, leveys 1-3 km rantaniityt mukaanlukien. Tässä yhteenvedossa huomioitu alue käsittää Iso- ja Vähä-Kääpän, Laajoen suiston itä- ja länsipuolella olevat niityt toisaalta Silakkariin (Sillankariin) toisaalta kalanjalostamoon saakka, sekä vastaavat ruoikot ja vesialueet Saaren aukolla olevaan Aukkokariin saakka. Lisäksi on huomioitu niittyihin rajoittuvat reunametsiköt.

Laajoen pääuoma on ruopattu suistokohdasta, mutta muutoin lahti on erittäin matala. Normaaliveden aikana on keskikorkeus vain 1-1,5 m. Lahden itä- ja länsirannalla kohoavat laajat ruoikot, joista lännenpuoleinen on eräs Lounais-Suomen suurimmista. Molemmat Kääpät ja leveät kaistat lahden kummallakin puolella kasvavat tulva- ja luonnonniittyä. Paljasta liettettä on Kääpien eteläosassa sekä Vähä-Kääpän ja Silakkarin välisellä rantaosuudella. Muutamain paikoin niityillä on leppä- ja koivuryhmiä. Rantaniittyihin rajoittuvat metsänreunat kasvavat pääasiassa leppää. Vielä 50-luvun lopulla rantaniittyjen kuivimmissa osissa kasvoi runsas katajikko, joka nykyään on suurimmaksi osaksi hävitetty viljelysten tieltä.

Lahdelle on tehty retkiä jo neljänkymmenen vuoden ajan, mutta varsinaisen lintuhavainnointi juontaa alkunsa 40-luvun lopulta. Sen jälkeen havaintoja onkin tehty jatkuvasti ja tehdään edelleenkin yhä laajemmassa mitassa. Jo tehty erittäin suuri työ saattaa kuitenkin valua hukkaan, mikäli lahden luonnonolosuhteet muuttuvat.

Lintuharrastuksen voimakas kasvu koko maassa ilmenee myös Mietoisissa linturetkeilijöiden määrän voimakkaana lisääntymisenä, mikä selvästi häiritsee lahdella pesiviä lintuja. Monien lajien parimäärässä onkin viime aikoina todettu tästä syystä aiheutuvaa laskua, joka ilmeisesti tulee edelleen jatkumaan, ellei retkeilyä saada valvontaan.

Laajempia lintutieteellisiä julkaisuja ei lahdelta ole. Sen sijaan lahdella on tehty ja tehdään erikoistutkimuksia, jotka käsittelevät mm suosirriä, merihanhea, arktisia kahlaajia sekä yölaulajia.

Käytettävissä olevien tietojen mukaan on Mietoistenlahdella tavattu 5/8 1969 mennessä kaikkiaan 204 lajia enemmän tai vähemmän säännöllisesti pesivänä, muuttavana tai kiertelevänä. Alueella pesiviä lajeja on 93 eli n 45 % koko lajimäärästä. Tällainen suhde on tyypillinen rannikkoalueilla, kun taas sisämaassa pesimälinnusto muodostaa suuremman osan lajiluettelosta. Mietoistenlahden lajiluettelon silmiinpistävin piirre on Suomessa harvinaisten lintulajien erittäin korkea lukumäärä.

II PESIVÄ LINNUSTO

Lahdella pesineistä lajeista mainittakoon seuraavat:

Silkkiuikku pesii harvalukuisena (v 1969 3 pesää). Lahdella olevat lukuisat rysät, verkot, ym kalanpyydykset haittaavat selvästi silkkiuikkua samoin kuin muitakin kokosukeltajia; laji on selvästi vähenemässä.

Sinisorsa. Pesivä kanta 15-20 paria.

Tavi. Yleensä 1-2 paria vuosittain.

Heinätavi on vasta viime vuosina todettu pesivänä lahdella: v 1965 1 pari, v 1966 1 pari, v 1967 2-3 paria, v 1968 1-2 paria ja v 1969 1 pari.

Haapana. Tavallisesti 1-2 paria, parhaimpina vuosina voi kuitenkin pesiä 5-8 paria.

Lapasorsa. Säännöllisesti 2-3 paria vuosittain.

Tukkasotka. Selvästi vähenemässä oleva laji, joka on joutunut kärsimään sekä kalanpyydysten että retkeilyn runsaudesta; v 1964 pesi n 20 paria, v 1969 n 8 paria.

Telkkä pesii lahden rannoilla olevissa pöntöissä ja ontoissa puissa; vuosittain 10-15 paria.

Kyhmyjoutsen. Vaikka lintuja onkin viime vuosina näkynyt joka kevät ja kesä, niin vasta tänä vuonna saatiin varmuus pesinnästä; 2 aikuista ja 2 poikasta oleskeli kesäkuussa lahdella.

Ruskosuohaukka pesii lahden länsipuolen ruoikossa. Muina vuosina pareja on ollut 1, mutta v 1967 pesi 2 paria vain n 150 m:n päässä toisistaan.

Nuolihaukka pesii Saaren kartanon alapuolella olevassa kuusikossa, mutta on varsin riippuvainen lahdesta, jonka ruoikoiden yläpuolelta se noutaa hyönteisravintonsa.

Tuulihaukka on vähenevä laji, jonka pesivä kanta oli vielä 50-luvun lopulla 5-6 paria, mutta nyt pienentynyt 2-3 pariin.

Töyhtöhyppä pesii lahden niityillä, mutta myös niitä reunustavilla pelloilla. Siksi suuri osa pesistä tuhoutuu joka kevät kyntöjen yhteydessä: kanta on 20-25 paria.

Isokuovi suosii samanlaisia paikkoja kuin töyhtöhyppä: pesivä kanta 15-20 paria (esim. v 1969 18 paria).

Rantasipi. 2-3 paria pesii Laajoen uoman rannalla.

Punajalkaviklo. Pesii runsaslukuisena niittyalueilla, mutta kantaa on erityisen vaikea arvioida; se lienee 20-30 paria.

Suosirri. Mietoistenlähti on yksi niistä harvoista paikoista Suomessa, jossa suosirrin eteläinen rotu pesii. Pesät sijaitsevat yleensä Iso- tai Vähä-Käähässä, mutta muutamia pareja on myös todettu Saaren kartanon niityillä ja lahden länsipuolella. Suosirrin erikoistutkimuksen yhteydessä on kanta laskettu eräinä vuosina tarkasti: v 1962 12 paria, v 1967 10 paria ja v 1969 10 paria. Veden äkillinen nousu on eräinä vuosina tuhonnut

osan pesistä. Näin kävi esim v 1967, jolloin kymmenestä pesästä yhdeksän tuhoutui. Kuitenkin muutamat parit tekivät välittömästi uuden pesän yleensä niitylle.

Suokukko on pohjoinen laji, mutta on omaksunut Mietoistenlahden niityt pesimäpaikakseen; lajin kanta on 5-10 paria.

Räyskä pesi 40-luvun lopulla Kääpässä, mutta ei enää kuulu varsinaiseen pesimälinnustoon. Käyttää lahtea kuitenkin jatkuvasti ruokailupaikkanaan.

Kalatiira pesi vielä 60-luvun alussa Kääpässä, mutta on myöhemmin siirtynyt retkeilypaineen edestä ulommas lahdelle; esim. Aukkokarilla pesi v 1969 3 paria.

Suopöllö. Pesintä on todettu vuosina 1962 ja 1966, jolloin pesä sijaitsi pohjoispuolisella katajikkoalueella. Kuitenkin esim 1964, 1965 ja 1967 on keskikesällä tavattu suopöllö, joskus kaksikin, joten pesiminen on saat-
tanut tapahtua muinakin vuosina.

Sarvipöllö kuuluu lahden vakituiseen pesimälinnustoon. Kanta vaihtelee vuosittain jyrksijöiden määrän mukaan. Hyvänä myyrävuonna 1966 pesi lahdella ainakin 5 paria, muina vuosina 1-4 paria.

Kiuru kuuluu lahden runsaslukuisimpiin lajeihin; arvio 50-80 paria.

Pensastasku on kiurun ja keltavästäräkin ohella rantaniittyjen yleisin lintu. Nämä kolme lajia käsittävät yli 80 % niittyjen pesivästä linnustosta. Pensastaskun kanta on arviolta 30-40 paria.

Satakieli on saavuttanut viime vuosina jalansijaa lahden pesimälinnustossa. Se todettiin ensi kerran v 1967, jolloin pesintä jäi epävarmaksi. V 1968 löytyi pesä länsipuolen rehevästä rantalepikosta. Lisäksi aivan pesän vieressä oleili toinen laulava koiras. V 1969 pesi lahdella 2 paria.

Rytikerttunen on pajusirkun ja ruokokerttusen ohella ruoikon runsaslukuisin lintu. Tästä lajista on tekeillä tutkimus, joten vuotuiset vaihtelut ovat aika hyvin selvillä. Rytikerttunen on selvästi lisääntyvä laji. V 1966 kanta oli 13 laulavaa koirasta, v 1967 15, v 1968 (hieman puutteellisen laskennan tuloksena) 15 ja v 1969 (erittäin perusteellisen laskennan mukaan) 29 laulavaa koirasta.

Ruokokerttunen pesii sekä itä- että länsipuolen ruoikoissa. Kanta pysyy vuosittain melkein samana 13 ja 18 parin välillä. Vastoin monia muita Lounais-Suomen lintulahtia on rytikerttunen täällä selvästi ruokokerttusta yleisempi.

Niittykirvinen pesii lahden rantaniityillä, kuitenkin odotettua harvinaisempana: v 1969 laskettu parimäärä 11.

Keltavästäräkki on lisääntymässä oleva laji: 50-luvun loppupuolella pesi vain muutamia pareja, nykyään keltavästäräkkejä on 20-30 paria.

Pajusirkku kuuluu lahden vaikeimmin takseerattaviin lajeihin. Huomaamaton elämä ruoikoissa ja huolollisesti piiloitettu pesä tekee kannan arvioinnin hankalaksi; 20-40 paria lienee kuitenkin lähellä oikeaa.

Peltopyy. Vielä 60-luvun alkuvuosilta on muutama pesälöytö, ja joitakin yksilöitä on vielä viime vuosinakin havaittu kesäaikaan. Ilmeisesti peltopyy on kuitenkin vähenemässä.

Edellä mainittujen lisäksi on ryhmä mielenkiintoisia lintulajeja, jotka mahdollisesti ovat pesineet lahdella tai ainakin käyttävät sitä pesimäaikaisena ravintolähteenä ja oleskelupaikkana:

Kaulushaikara huuteli koko kevään ja alkukesän 1969 lahden länsiruoikossa, mutta tämän piiloittelevan lajin pesimistä on hyvin hankala saada selville.

Harmaahaikarat saapuvat lahdelle heinä-elokuussa ruokailemaan - samoin kuin lähellä pesivät merihanhet.

Jouhisorsia on monesti tavattu vielä kesäkuussa, mutta pesintä on jäänyt varmistamatta.

Luhtakanan kohdalla on tilanne samanlainen.

Kalasaäski käyttää lahtea kalastuspaikkanaan ja saapuu usein kaukaakin, jopa Askaisissa ja Vehmaalla olevilta pesiltä tänne ruokailemaan.

Vesipääskyäkin lahdella tavattu parinakin kesänä juhannukseen saakka, mutta mitään varsinaisesti pesimiseen viittaavaa ei kuitenkaan ole todettu.

III KEVÄT- JA SYYSMUUTTO

Mietoistenlahti muodostaa lintujen muutossa eräänlaisen suppilonperän, jonka kautta varsinkin pohjoiseen muuttavat lintulajit matkaavat. Linnut saapuvat keväällä pääasiassa kahta eri reittiä, jotka yhtyvät lahdella. Läntinen reitti kulkee Houtskärin, Pakinaisten, Velkuan ja Taivassalon vesistölinjaa pitkin, itäinen reitti Rymättylän, Merimaskun ja Askaisten länsipuolista vesistölinjaa pitkin. Ne yhtyvät juuri lahden pohjukassa, josta muutto jatkuu yhtyneenä koilliseen Yläneen Pyhäjärven suuntaan.

Kevätmuutto alkaa Mietoistenlahdella maaliskuun lopulla tai huhtikuun alussa riippuen kevään aikaisuudesta. Ensimmäisinä saapuvat kiurut, kottaraiset ja töyhtöhyypät, joiden muutto voi joskus saavuttaa varsin mittavat puitteet, kuten pääsiäisenä 1969, jolloin 4 päivän aikana lahden kautta vaelsi 940 kottaraista, 1020 kiurua ja 1410 töyhtöhyypää.

Säännöllisesti maaliskuun viimeisinä päivinä saapuvat ensimmäiset merihanhet lahdelle. Aluksi tulevat omuuttamat tunnustelijat, mutta jo muutaman päivän kuluttua hanhia on pari-kolmekymmentä. Koska lahti yleensä on vielä jäässä huhtikuun alkupäivinä, aterioivat hanhet lahtea reunustavilla pelloilla, joilla jo on pälviä. Suurimmassa havaitussa kevätparvessa 12/4 1969 oli n 70 yksilöä. Osa merihanhista muuttaa lahden kautta pohjoisemmaksi, osa oleskelee lahdella toukokuun alkupäiviin, jolloin ne siirtyvät pesimään läheisille saarille Vehmaalle, Askaisiin ja Taivassaloon.

Merihanhien tuntumassa saapuvat lahdelle ensimmäiset laulujoutsenet. Niitä muuttaa joka kevät yksittäin ja pikku parvissa lahden kautta pohjoisil-

le pesimäpaikoilleen. Osa laskeutuu lahdelle ruokailemaan ja ne voivat oleskella täällä muutaman päivän. Suurin Mietoistenlahdella keväällä nähty parvi, 50 yksilön aura, muutti 26/4 1969.

Sorsalintujen saapuminen on suoraan riippuvainen ensimmäisen sulan avautumisesta. Keskimäärin Laajoki luo osan jääpeitetään jo huhtikuun alkupäivinä, ja tällöin ilmestyvät lahdelle ensimmäiset heinäsorsat, haapanat, tavit, jouhisorsat, koskelot ja sotkat. Muutto jatkuu sitten tasaisena pari viikkoa, ja koska pohjoisempana ei ole sulapaikkoja, kertyy Mietoistenlahden ravintorikkaalle alueelle suuret määrät vesilintuja, joiden luku on enimmillään vapun tienoilla, esim. vuonna 1967 n2800 yksilöä: heinäsorsa 20, tavi 100, haapana 400, jouhisorsa 100, tukkasotka 350, punasotka 80, telkkä 150 ja isokoskelo peräti 1600 yksilöä.

Ensimmäiset metsähanhet saapuvat pikkuparvissa huhtikuun puolivälissä. Viikon verran muutto jatkuu jokseenkin laimeana, muutamia kymmeniä hanhia päivässä, mutta huhtikuun loppupuolella siirtyvät lukemat jo toiselle sadalle, kuten 1/5 1966 n 120, 16/4 1967 n 150 ja 25-26/4 1969 n 120 yksilöä.

Petolintujen muutossa huomio kiintyy etenkin kalasääsken ja suohaukkojen runsauteen. Parhaimpina huhtikuun päivinä voi lahden ruoikoiden yllä nähdä lähes kymmenen suohaukkaa, esim. 27/4 1967 8 ja 11-12/4 1969 10 yksilöä.

Töyhtöhyypän jälkeen seuraava kahlaaja on isokuovi, jonka päämuutto ajoittuu huhtikuun loppupuolelle, jolloin päivittäiset lukumäärät saattavat kohota hyvinkin korkeiksi, esim. 21/4 1968 muutamassa tunnissa muutti lahden itärantaa pitkin 269 kuovia.

Kurjen muuttoreitit eivät juuri Mietoistenlahden kautta kulje, sillä lajin pääjoukot ylittävät Suomenlahden Helsingin tienoilla. Kuitenkin Mietoisissakin tavataan keväisin keskimäärin viitisenkymmentä kurkea.

Kapustarintaa nähdään lahdella ja sitä reunustavilla pelloilla poikkeuksellisen suuria parvia. Päämuutto tapahtuu huhtikuun lopussa tai toukokuun alussa, jolloin voi tavata satapäisiä parvia, enimmillään 600 yksilöä 13/5 1964.

Lokit kuuluvat miltei vuoden ympäri Mietoistenlahden yleiskuvaan. Kuitenkin ainoastaan kalalokin muuttoa on tutkittu tarkemmin. Se tapahtuu pitkin lahden pintaa hyvin huomaamattomasti, mutta saavuttaa kuitenkin usein suuret mitat, esim. 11-12/5 1966 n 1300 ja 3/5 1969 n 1400 7,5 tunnin kuluessa.

Kahlaajien ensimmäinen muuttoaalto saapuu yleensä toukokuun ensimmäisellä viikolla, jolloin suokukko, liro ja osa muistakin vikloista ilmaantuvat lahdelle. Paras muuttopäivä on ollut 5/5 1968, jolloin laskettiin 1200 suokukkoa ja 350 liroa.

Suunnilleen viikon päivät myöhemmin tapahtuu punakuirin ja pikkukuovin massamuutto. Se ohittaa lahden hyvin nopeasti ja usein on sattunut, että pääjoukot menevät muutamassa tunnissa. Esim. 1967 muutti Mietoistenlahden kautta yli 600 punakuiria.

Toukokuun lopun näkyvin muuttotapahtuma on "arktisten" vesilintujen saapuminen. Kuikkien, kaakkurien, allien, pilkkasiipien ja mustalintujen parvet samoavat lahden kautta kohti pohjoisia pesimäalueita, esim. 25/5 1968 illalla kolmessa tunnissa muutti yli 500 mustalintua, suurimmassa parvessa n 250 yksilöä.

Viimeinen suuri muuttoerä ajoittuu touko-kesäkuun vaihteeseen. Tällöin tulevat "arktiset" kahlaajat, jotka pesivät Pohjoisen Jäämeren rannalla. Ensin saapuvat suosirrit. Parhaimpaan aikaan 23/5 1965 oleili Mietoistenlahdella 700 suosirriä. Sitten seuraa yleensä tundrakurmitsan läpimuutto, joka - kuten punakuirilla - on hyvin lyhytaikainen. Parhaimpana päivänä 29/5 1966 vaelsi lahden kautta 125 tundrakurmitsaa. Kuun vaihteessa, toisinaan selvästi kesäkuun puolella, saapuvat vesipääskyt ja jänkäsirriäiset, jotka usein jäävät muutamiksi päiviksi ruokailemaan lahdelle. Huippuvuonna 1965 oli kumpaakin lajia enimmillään 30 yksilöä. Myös Jäämeren meriharakat ja pohjoisessa pesivät tyllit pysähtyvät hetkeksi ja päättävät samalla näkyvän kevätmuuton Mietoistenlahdella.

Kun viimeiset linnut vielä ovat saapumassa maahamme, niin jo ensimmäiset kiirehtivät takaisin etelään. Kesäkuun puolivälissä alkaa kahlaajien poismuutto, joka varsinkin kuovin kohdalla on voimakasta. Parhaana päivänä 26/6 1966 muutti 280 kuovia. Myös metsä- ja mustaviklon paluu alkaa kesäkuussa, tosin vain muutaman yksilön voimalla päivittäin.

Merihanhipoikueiden saapuminen Mietoistenlahdelle on vuodesta vuoteen ollut hyvin säännöllistä: 25/7 1964, 23/7 1965, 21/7 1967, 31/7 1968 ja 23/7 1969. Parvet ruokailevat aamuisin pelloilla, mutta siirtyvät sieltä aamupäivän kuluessa lahden lietteille. Ne ovat suurimmillaan elokuun jälkipuoliskolla, esim. 11/8 1968 oli lahden lietteillä 290 yksilöä ja 31/8 1968 230 yksilöä. Ensinmainittu parvi lienee suurin Suomessa havaittu.

Jo heinä-elokuussa alkaa lahdelle kertyä kottaraisparvia. Ne tulevat joka ilta yöpymään samaan paikkaan, yleensä lahden länsipuolen ruoikkoon. Tällaisen yöpymäparven suuruus voi olla jopa 10000 yksilöä. Myös muiden pikkulintujen, kuten sieppojen, kerttujen ja kerttusten kohdalla tapahtuu parveilua, ja elokuussa niitä tapaa lahden rantapensaikoissa satapäisin parvin.

Myös pääskyselät kokoontuvat elokuussa suuriksi parviksi, ja jonakin elokuun iltana niitä voi olla muutamia tuhansia hyönteispyynnissä Mietoistenlahden yllä.

Petolintujen syysmuuton aloittaa elokuun lopulla mehiläishaukka. Sitten seuraavat syyskuun alussa suohaukat. Etenkä sinisuohaukka on Mietoistenlahdella runsaslukuinen; niinpä esim. 18/9 1966 9 yksilöä muutti lahden kautta eteläisiin ilmansuuntiin.

Hanhien varsinainen poismuutto alkaa elokuun lopulla, jolloin pohjoisesta saapuu merihanhiparvia, jotka jonkin aikaa kiertelivät lahdella ja - usein

paikallisista hanhista matkaseuraa saaden - lähtevät sitten jatkamaan matkaansa. Merihanhen muutto jatkuu syyskuun puoliväliin ja välittömästi sen jälkeen alkaa metsähanhen syysmuutto. Valitettavasti näihin aikoihin havainnointi lahdella on ollut aika vähäistä, ja se on rajoittunut melkein pelkästään viikonloppuihin. Parhaimpina päivinä on todettu 100-150 metsähanhea.

Ilmojen kylmetessä syys-lokakuussa tapahtuu rastaiden ja peippolintujen muutto. Muutamassa tunnissa saattaa useita tuhansia yksilöitä vaeltaa lahden yli osan pysähtyessä ruokailemaan reunametsikköihin; esim. 9/10 1960 klo 10,30-13,00 n 3400 rastasta matkasi lahdenpohjukan kautta kaakkoon.

Lokakuun muuttajia ovat myös Lapista saapuvat tunturikiurut ja pulmuset, jotka muutamiksi päiviksi pysähtyvät ruokailemaan rantaniityille ja niitä reunustaville pelloille.

Viimeisinä syksyn muuttolinnuista saapuvat loka-marraskuussa laulujoutsenet. Ne jäävät usein lahdelle viikkokausiksi ja lähtevät joskus vasta lahden jäätyessä.

IV HARVINAISUUDET

Jääkuikka. Tämä Jäämeren lintu on kerran havaittu lahdella: 13/4 1969 2 yksilöä muutti Silakkarin ohi pohjoiseen.

Härkälintu on jokakeväinen vieras lahdella, esim. 2/5 1969 4 yksilöä saapui lounaasta ja laskeutui Saarenaukolle. Syksyltä on 1 havainto: 22/9 1956 3 yksilöä.

Merimetso muuttaa harvinaisena Mietoistenlahden kautta keväisin, yhteensä 5 havaintoa.

Harmaahaikara tavataan melko säännöllisesti joka kevät ja syksy. 1965 läji todennäköisesti pesi jossain lähistöllä, sillä keväällä tehtiin monta havaintoa vanhasta linnusta ja loppukesällä ilmestyi 2 vanhaa ja 1 nuori haikara lahdelle ja oleskeli siellä toista kuukautta.

Kaulushaikarasta on tehty kolme havaintoa, joista kaksi keväisiä muuttohavaintoja. 1969 kuultiin linnun kummaa ääntelyä länsipuolen ruoikosta koko kevään ja kesän ajan.

Uivelo. Tätä harvinaista Lapin pesimälintua tavataan Mietoistenlahdella säännöllisesti joka kevät, toisinaan pikkuparviakin.

Ristisorsa, jota Suomessa pesii 1-5 paria, on tavattu lahdella monena keväänä.

Isokiljuhanhi, Suomessa harvoin nähty arktinen laji, on kahdesti todettu lahdella, 13/5 1956 2 yksilöä ja 14/5 1967 33 yksilöä.

Kiljuhanhi. Tämän lajin kohdalla väheneminen on ollut romahdusmainen. Vielä 50-luvun puolivälissä ja loppupuolella tavattiin kiljuhanhia säännöllisesti lahden rantaniityillä joka kevät ja syksy, mutta 60-luvulta on tiedossa vain 2 havaintoa.

Valkoposkihanhi. 6/5 1962 kierteli 35 yksilöä lahdella ja 23/4 1968 oles-

keli 1 yks. rantaniityillä.

Sepelhanhi. 16/5 1969 muutti 18 yksilöä lahden yli pohjoiseen. Sepelhanhi on Turun seudulla erittäin harvinainen, ja tämä havainto on viimeisen kymmenen vuoden aikana kolmas.

Kanadanhanhi on maassamme tavattu viitisen kertaa. 23/5 1968 lensi 1 yksilö Silakkarin yli pohjoiseen.

Pikkujoutsenesta on Mietoistenlahdella tehty kymmenkunta havaintoa. Viime vuosina on laji osoittautunut jokakeväiseksi vieraaaksi, joka mielellään pysähtyy lahdelle muutamiksi päiviksi ruokailemaan.

Kotka on muutamia kertoja näyttäytynyt lahdella. Poikkeuksellisesti havaittiin 31/5 1965 1 yksilö - Tähän aikaan kotkien pesintä on jo pitkällä hautomisvaiheessa.

Haarahaukka, Itä-Suomen salojen harvinainen pesimälintu havaittiin lahdelta 26/5 1958.

Merikotka on viime vuosien aikana paljon harvinaistunut, mutta tavataan silti vielä joka vuosi lahdelta, viimeksi 27/3 1968 1 yksilö istui jääkentällä ja 2/5 1969 1 nuori lintu lensi pohjoiseen.

Niittysuohaukka. Mietoistenlahti on neljäs paikka Suomessa, missä tämä laji on tavattu. 11/5 1969 1 koiras lenteli hetken lahden ruoikon yllä.

Muuttohaukka on nopeassa tahdissa häviämässä sukupuuttoon maastamme, mutta Mietoistenlahdella lajia sentään vielä on säännöllisesti nähty.

Riekko on tavattu kerran, 8/4 1965 1 yksilö lahden itärannan pensaikossa.

Luhtakanoja on viime aikoina havaittu 1-3 yksilöä vuosittain, yleensä länsipuolen ruoikossa. Lajin pesää on erittäin vaikea löytää ja pesiminen on näin jäänyt epävarmaksi.

Luhtahuitti. Muutamia havaintoja on tehty yksinäisistä koiraista. Kuitenkin 1/7 1968 todettiin 3 huutelevaa koirasta.

Heinäkurppa tavataan melkein joka syksy lahden itäpuolisilla niityillä.

Mustapyrstökuiri. Tämä harvinainen kahlaaja kuuluu Mietoistenlahden jokakeväisiin muuttovieraisiin. 1969 tavattiin lahdelta jopa 8 eri yksilöä. Vertailun vuoksi voidaan todeta, ettei koko muussa Lounais-Suomessa vastaavana aikana havaittu yhteensä näin monta mustapyrstökuiiria.

Kuovisirri. Tätä arktista kahlaajaa tavataan toukokuun lopulla lähes joka kevät.

Leveäpyrstökihi on myös arktinen läpimuuttaja, joka on havaittu 2 kertaa toukokuun lopulla.

Pikkulokki on lahdelta nähty muutamia kertoja, poikkeuksellisen runsaasti vuonna 1969, jolloin laji havaittiin kolmasti.

Mustatiira, joka pesii Suomessa muutaman parin voimalla, on nähty kolmasti Mietoistenlahdella, viimeksi 11/5 1969.

Pikkutiirasta on tehty viitisen havaintoa, kaikki touko-kesäkuulta.

Turkinkyhky, tämä Kaakkois-Euroopasta käsin leviävä laji, nähtiin 16/7 1969.

1968, jolloin 1 yksilö istuskeli eräällä laiturilla.

Turturikyyhky on samoin tavattu kerran, 26/7 1969 öljä Saaren kartanon metsikössä 1 yksilö.

Kuningaskalastaja. 6/5 1969 1 yksilö lensi Silakkarin ohi matalalla veden pinnassa etelään.

Harjalintu oleskeli 5/5 1968 itärannan katajikkoalueella.

Lyhytvarvaskiuru. 22/10 1961 havaittiin lahden niityillä 2 yksilöä. Havainto on kolmas lajista maassamme.

Sepelrastas, Lapin korkeimmilla tuntureilla pesivä laji, kuuluu jokakeväisiin muuttovieraisiin Mietoistenlahdella, 4/5 1968 di jopa 3 yksilöä itäpuolen katajikossa.

Sinirintasatakieltä tavataan toukokuussa vuosittain 1-5 yksilöä lahden itäpuolen ruoikoissa.

Pensassirkkalintu. Toukokuun alkuviikkoina 1969 sirisi itäpuolen ruoikossa 1 yksilö.

Rastaskerttunen. 10-13/8 1964 1 yksilö lauloi vaimeaa syyslaulua länsipuolen ruoikossa.

Luhtakerttunen. 5/8 1969 rengastettiin 1 yksilö länsipuolen ruoikosta - tietävästi ainoita syyshavaintoja maassamme.

Isokirvinen. Lajin vaelluksen yhteydessä vuonna 1967 tavattiin myös Mietoistenlahdella isokirvisiä: 28/8 3 yksilöä Kääpässä, ja 31/8 1 yksilö itäpuolen rantaniityllä.

V MIETOISTENLAHDELLA HAVAITUT LINTULAJIT

Kuikka	Alli	Hiirihaukka	Peltopyy
Jääkuikka	Pilkkasiipi	Piekana	Fasaani
Kaakkuri	Mustalintu	Varpushaukka	Kurki
Silkkiiukku	Haahka	Kanahaukka	Luhtahuitti
Härkälintu	Tukkakoskelo	Haarahaukka	Luhtakana
Mustakurkku-uukku	Isokoskelo	Merikotka	Nokikana
Merimetso	Uivelo	Mehiläishaukka	Meriharakka
Harmaahaikara	Ristisorsa	Ruskosuohaukka	Töyhtöhyppä
Kaulushaikara	Merihanhi	Sinisuohaukka	Tylli
Sinisorsa	Kiljuhanhi	Niittysuohaukka	Pikkutylli
Tavi	Isokiljuhanhi	Kalasaäski	Tundrakurmitsa
Heinätavi	Metsähanhi	Nuolihaukka	Kapustarinta
Haapana	Sepelhanhi	Ampuhaukka	Karikukko
Jouhisorsa	Valkoposkihanhi	Tuulihaukka	Taivaanvuohi
Lapasorsa	Kanadanhanhi	Muuttohaukka	Heinäkurppa
Lapasotka	Kyhmyjoutsen	Riekko	Jänkäkurppa
Tukkasotka	Pikkujoutsen	Teeri	Lehtokurppa
Punasotka	Joutsen	Metso	Isokuovi
Telkkä	Kotka	Pyy	Pikkukuovi

Mustapyrstökuiri	Käpytikka	Ruokokerttunen	Varpunen
Punakuiri	Pikkutikka	Luhtakerttunen	
Metsäviklo	Pohjantikka	Rytikerttunen	
Liro	Palokärki	Kultarinta	
Rantasipi	Käenpiika	Mustapääkerttu	
Punajalkaviklo	Lyhytvarvaskiuru	Lehtokerttu	
Mustaviklo	Kangaskiuru	Pensaskerttu	
Valkoviklo	Kiuru	Hernekerttu	
Pikkusirri	Tunturikiuru	Pajulintu	
Lapinsirri	Haarapääsky	Tiltaltti	
Suosirri	Räystäspääsky	Sirittäjä	
Kuovisirri	Törmäpääsky	Hippiäinen	
Jänkäsirriäinen	Korppi	Harmaasieppo	
Suokukko	Varis	Kirjosieppo	
Vesipääsky	Mustavaris	Rautiainen	
Merikihu	Naakka	Niittykirvinen	
Leveäpyrstökihu	Harakka	Isokirvinen	
Merilokki	Pähkinähakki	Metsäkirvinen	
Selkälokki	Närhi	Lapinkirvinen	
Harmaalokki	Talitiainen	Luotokirvinen	
Kalalokki	Sinitiaainen	Västäräkki	
Naurulokki	Kuusitiainen	Keltavästäräkki	
Pikkulokki	Töyhtötiainen	Tilhi	
Mustatiira	Hömötiainen	Lapinharakka	
Räyskä	Pyrstötiainen	Pikkulepinkäinen	
Kalatiira	Puukiipijä	Kottarainen	
Lapintiira	Peukaloinen	Viherpeippo	
Pikkutiira	Koskikara	Tikli	
Uuttukyyhky	Kulorastas	Hemppo	
Sepelkyyhky	Räkättirastas	Vihervarpunen	
Turturikyyhky	Punakylkirastas	Urpiaainen	
Turkinkyyhky	Laulurastas	Tundraurpiaainen	
Käki	Sepelrastas	Punatulkku	
Lehtopöllö	Mustarastas	Punavarpunen	
Sarvipöllö	Kivitasku	Pikkukäpylintu	
Suopöllö	Pensastasku	Peippo	
Helmipöllö	Leppälintu	Järripeippo	
Kehräälä	Satakieli	Keltasirkku	
Tervapääsky	Sinirinta	Peltosirkku	
Kuningaskalastaja	Punarinta	Pajusirkku	
Harjalintu	Pensassirkkalintu	Lapinsirkku	
Harmaapäätikka	Rastaskerttunen	Pulmunen	